

ת"פ 37393/03/15 - מדינת ישראל נגד חיים אבודרהם

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 37393-03-15 מדינת ישראל נ' אבודרהם(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חיים אבודרהם (עציר)

הנאשם

ב"כ הנאשימה: עוה"ד אורית מנצ'יקוסקי ומיכל בן דוד

ב"כ הנאשם: עוה"ד ניר ז'נו וזהבה קרן.

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

א. **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

אישום שני:

א. **העלבת עובד ציבור**, לפי סעיף 288 לחוק.

ב. **הפרעת שוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק.

ג. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות האישום הראשון, ביום 15.3.15 עת יצא המתלון מרכבו, פגש את הנאשם והושיט ידו כדי ללחוץ את ידו, **לחץ הנאשם את ידו של המתלון ובידו השניה סטר למתלון בפניו**. בהמשך למתואר, עת התכופף המתלון כדי להגן על פניו, **הכה בו הנאשם באגרופו**. בתגובה למעשיו, נכנס המתלון לרכבו ונעל אותו. **כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלון חבלות בדמות המטומה ושפשוף בפניו וכן רגישות ביד ימין עם הגבלה בתנועת כף היד**.

3. על פי המתואר בעובדות האישום השני, ביום 16.3.15, בעקבות המתואר באישום הראשון, שהה הנאשם בחדר חקירות בתחנת המשטרה. הנאשם גידף את השוטרים ואת הקצינה אשר שהו בחדר החקירות. כמו כן **איים הנאשם עליהם באומרו, בין היתר, "אני הולך לאכול כמה אסירים בתא שמה ככה לדפוק להם את הראש על הוטרינה שב"חים ככה על הרצפה"**. באותו מועד סרב הנאשם לשותף פעולה עם השוטרים בנטילת אמצעי זיהוי שלו.

עמוד 1

4. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע.

ראיות לעונש

5. העידה גב' שרביט רמית, אימו של הנאשם, ומסרה כי היא גידלה את הנאשם לבדה. אביו של הנאשם הלך לעולמו לפני מספר שנים. האירוע שברקע לתיק זה הינו סכסוך שהיה לה עם שכן אשר הסלים לכדי המצב המתואר. ביקשה להימנע מלהשית עליו עונש מאסר.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד מאור לונדנר ומיכל בן דוד, הנאשם יליד 1993, לחובתו 3 הרשעות קודמות וכן רישום ללא הרשעה מבית משפט לנוער. לחובתו שני מאסרים על תנאי. המדובר בנאשם עם דפוסי התנהגות אימפולסיביים, נטייה לאלימות, שאינו ירא מפני החוק. הנאשם פגע במשרתי ציבור בעת שביצעו תפקידם, תקף אדם על לא עוול בכפו וגרם לו לחבלות. הנאשם אינו נרתע מלבצע עבירות גם שעה שהיו תלויים מעליו מאסרים על תנאי. הערך המוגן שנפגע הינו זכותו של אדם לשלומות גופו. מתחם העונש באישום הראשון הינו בין מאסר קצר ועד ל- 18 חודשי מאסר, מתחם העונש באישום השני הינו בין מאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשי מאסר. על כן עתרו ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל להפעיל את שני המאסרים על תנאי במצטבר לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עוה"ד ניר ז'נו וזהבה קרן, הרקע לאירוע האלימות באישום הראשון הינו סכסוך שכנים. הנאשם שב לביתו וראה את אימו ממררת בבכי והגיב כפי שהגיב. האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלונן היתה בדמות סטירה ואגרופ, והחבלות שנגרמו על פי התעודה הרפואית (ת/3) הינן אדמומיות ורגישות ביד. לא מדובר במעשים הנמצאים גבוה במדרג החומרה. על כן מתחם הענישה לגבי האישום הראשון צריך להיות בין מאסר על תנאי לבין חודשי מאסר ספורים. הנאשם הינו צעיר. מעשיו נעשו ללא תכנון מוקדם. הנאשם בעל נסיבות חיים לא פשוטות ולוקה בהפרעת קשב וריכוז. באשר לאישום השני, מתחם הענישה שצוין על ידי המאשימה נכון, עם זאת יש לזכור כי מדובר היה באיום נקודתי, אשר הופנה כלפי השוטרים אך היה מכון לגבי אנשים אחרים. ב"כ הנאשם עתר לראות בשני האישומים אירוע אחד וכן לקבוע כי מתחם העונש בגין כל האירוע הוא בין מאסר על תנאי לחודשי מאסר ספורים. כן עתר ב"כ הנאשם להפעיל את המאסרים המתונים בחופף לכל עונש מאסר אחר שיוטל בתיק. התנאים הם משנת 2011 ומשנת 2014, כאשר גם התנאי המאוחר הוא בגין עבירות שנעברו בשנת 2012. משנת 2012 לא ביצע הנאשם עבירות. העבירות הקודמות בוצעו כשהוא היה קטין או על גבול הקטניות. אמו גידלה אותו לבד, אביו נפטר בנסיבות טראגיות. כמו כן עתר ב"כ הנאשם להפקיע את עבודות השירות בהחלטה שיפוטית וזאת לפי סעיף 51 לחוק העונשין, וכן לקבוע כי תקופת ריצוי יתרת המאסר בגין ההפקעה תהיה בחופף ולא במצטבר. במקרה דנן קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות קביעה כאמור, הנאשם כבר ריצה כחודשיים וחצי מתוך עבודות השירות. על כן עתר ב"כ הנאשם כי המאסר שיוטל על הנאשם ינוע בין 8 ל- 10 חודשי מאסר סה"כ.

8. הנאשם הביע חרטה על מעשיו התנצל בפני המתלונן והבהיר כי למד את לקחו. כמו כן הגיש הנאשם מכתב בכתב ידו (נ/3) בו הרחיב לגבי מצבו האישי והביע חרטה כנה על מעשיו.

9. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבותיה; בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם - שיקום או הגנה על הציבור; בשלב השלישי יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.
10. כתב האישום מתאר באישום הראשון מקרה אלימות אשר בעקבותיו נחקר הנאשם במשטרה (באישום השני) ותוך כדי חקירה ביצע העבירות המיוחסות לו. סבורני כי מדובר בעבירות שיש ביניהן קשר הדוק וניתן לראות בהן אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

קביעת מתחם העונש ההולם

11. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
12. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש הינו זכותו של אדם לשלמות גופו. הערך החברתי אשר נפגע בעבירת האיומים הינו שמירה על שלווה נפשו של אדם. הערך החברתי אשר נפגע בעבירות נגד בשוורים הינו שמירה על סמכויות רשויות החוק והסדר הציבורי.
13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן בעבירת התקיפה הינה בינונית. הנאשם תקף את המתלונן ללא כל התגרות מצידו שעה שהמתלונן הושיט את ידו כדי ללחוץ את ידו של הנאשם. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות בדמות אדמומיות בפניו ורגישות בידו. הפגיעה בערך המוגן בעבירות נגד השוטרים הינה ברף נמוך עד בינוני, הנאשם גידף את השוטרים סרב לשתף עימם פעולה בנטילת אמצעי זיהוי ואיים בפגיעה בעצורים אחרים.
14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים של תקיפה ואיומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:
- א. ברע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12), נדחה ערעור נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר תקף שניים, בכך שאת האחד הכה בראשו ובעינו ואת השני הכה במכת אגרוף בפניו והכה בראשו באמצעות בקבוק. נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.
- ב. ברע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.14) הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות, בעבירות היזק לרכוש בזדון ותקיפה הגורמת חבלה של ממש והוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים.
- ג. בע"פ (מח' נצ') 47731-04-14 **שתיו נ' מדינת ישראל** (18.6.14) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. נקבע מתחם ענישה שבין חודשיים מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, פיצוי והתחייבות. ערעורו של הנאשם נדחה.
- ד. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 1079-04-14 **יטוב נ' מדינת ישראל** (17.6.14) הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. נקבע מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין

8 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים לריצוי באופן חופף בחלקו, כך שעל הנאשם לרצות 9 חודשי מאסר, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ערעור הנאשם נדחה.

ה. בע"פ (מח' חי') 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל** (10.7.13) התקבל ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם נגח בראשו של המתלונן. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות בפניו. ערכאת הערעור שינתה מהכרעת הדין ומשכך הקלה בעונשו של הנאשם והשיתה עליו 4 חודשי עבודות שירות לצד עונשים נלווים.

ו. בעפ"ג (מח' י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג** (24.12.14) הורשע נאשם בביצוע עבירת תקיפה הגורמת לחבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח דחף את המתלונן במורד חמש מדרגות ונגרמו לו חבלות בדמות אדמומיות סביב העין, פצע מעל גבה, שפשוף והמטומות שהצריכו טיפול רפואי. נידון ל- 250 שעות של"צ.

ז. בת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (3.1.13), הורשע נאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על רקע ויכוח בין הנאשם למתלונן, שהינו כבן 65, הכה הנאשם את המתלונן במכת אגרוף בעינו וגרם לו להמטומה בעין. הנאשם נעדר עבר פלילי, נידון ל- 4 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

ח. בת"פ (י-ם) 21519-12-12 **מדינת ישראל נ' סופיר** (3.11.13) הורשע נאשם בעבירת איומים ותקיפה סתם. הנאשם הכה את המתלונן בשלוש מכות אגרוף בפניו ואיים על חברו של המתלונן לבל יספר מה ארע. נדון ל- 40 ימי מאסר בעבודות שירות.

ט. ת"פ (ראשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אהרון** (24.2.14), הורשע נאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. במהלך ויכוח בין הנאשם למתלונן הכה הנאשם את המתלונן באמצעות צלחת בראשו וגרם לו לחתך. הנאשם נורמטיבי, ללא הרשעות קודמות. נידון למאסר על תנאי קנס ושל"צ.

י. בת"פ (עכו) 55530-06-13 **מדינת ישראל נ' מנאע** (19.3.14) הורשע נאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם הכה במתלונן באמצעות קרש וגרם לו לשפשופים בפניו ובידו. הנאשם נעדר עבר פלילי, נערכה סולחה בין הנאשם למתלונן במסגרתה פיצה הנאשם את המתלונן. נידון למאסר על תנאי.

15. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; כתוצאה ממעשיו של הנאשם באישום הראשון נגרמו למתלונן חבלות בדמות המטומה בפניו ורגישות בידו.

ב. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; ברקע למעשיו של הנאשם באישום הראשון, סכסוך בין המתלונן לבין אימו של הנאשם. את המעשים המיוחסים לנאשם באישום השני ביצע הנאשם שעה שהה בתחנת המשטרה בעקבות האירועים המתוארים באישום הראשון.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מצו שירות לתועלת הציבור ועד לשנת מאסר בפועל.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן**

קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם יליד 1993, צעיר לימים, ואין ספק כי עונש מאסר יפגע בו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה, הביע חרטה כנה ונטל אחריות על מעשיו.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, החזקת סמים לצריכה עצמית, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעה לשוטר וניסיון לתקיפה סתם. בגין עבירות אלו נידון הנאשם לשני מאסרים בדרך של עבודות שירות. את העבירות בתיק דנן, ביצע הנאשם במהלך ביצוע עבודות שירות ושעה שתלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי, האחד בן שישה חודשים והשני בן ארבעה חודשים.

19. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לכך שלא היה במאסרים המותנים ואף לא בעבודות השירות אשר ביצע הנאשם כדי להרתיעו מלבצע את העבירות.

20. בכל הנוגע לעבירות שבתיק זה כשלעצמן (ובהתעלם מן המאסרים על תנאי והפקעת עבודות השירות) סבורני כי יש לקבל את עתירת המאשימה ולהטיל על הנאשם שלושה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי ופיצוי.

חפיפה או הצטברות של עונשים והפקעה שיפוטית של עבודות שירות

21. במקרה דנן ביצע הנאשם את המיוחס לו תוך כדי ביצוע עבודות שירות. סעיף 51 לחוק העונשין קובע הסדר מיוחד למקרה שבו בעת ביצוע עבודות השירות, מורשע עובד השירות בעבירה אחר ונגזר עליו בגינה עונש מאסר בפועל. במקרה כזה הפסקת עבודת השירות הינה אוטומטית ומנדטורית ונובעת ישירות מתוצאת ההרשעה והענישה בעבירה האחרת. הפסקת עבודת השירות בנסיבות אלה אינה מצריכה החלטה שיפוטית מיוחדת ואינה כרוכה בהפעלת שיקול דעת שיפוטי (לעניין זה ראו רע"ב 5114/08 **מדינת ישראל נ' גלם** (11.11.08)).

22. סעיף 51 לחוק העונשין קובע:

"עובד השירות ישא את תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט, שהרשיעו בשל העבירה האחרת, ציווה ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות".

סעיף זה יוצר הסדר עונשי ספציפי אשר קובע כלל של צבירת עונשים ולא של חפיפתם, וסוטה מהעיקרון הכללי של חוק העונשין, הקובע בדרך כלל חפיפה של עונשי מאסר שהוטלו על נאשם במספר הליכים. הטעם העונשי ביסוד ההסדר הינו כי מי שנגזר עליו עונש מאסר בעבודות שירות זכה לפריבילגיה עונשית שיקומית מיוחדת. ניצול לרעה של פריבילגיה זו על ידי הפרת אמון של הנאשם כלפי מערכת אכיפת החוק מצדיקה החמרה במדיניות הענישה אשר באה לידי ביטוי בהסדר כאמור. ואולם, בית המשפט רשאי לקבוע, כאמור, כי העונשים ירוצו בחופף ולא במצטבר (ראה פרשת גלם לעיל, פסקה 15).

עמוד 5

23. בנוסף, כנגד הנאשם תלויים ועומדים שני מאסרים על תנאי, האחד לתקופה של 6 חודשים אשר ניתן בת"פ (רמ') 50470-6-11, והשני לתקופה של 4 חודשים, אשר הוטל בת"פ (רמ') 52502-9-12.
24. סעיף 58 לחוק העונשין קובע כי "מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות". היינו הכלל בהפעלת עונשי מאסר מותנים שמקורם בהליכים נפרדים הינו כלל של צבירת עונשים, אולם רשאי בית משפט מטעמים שיירשמו לקבוע כי התקופות היו חופפות בחלקן או במלואן.
25. באיזון בין השיקולים השונים, נוכח העובדה כי הנאשם הינו צעיר כבן 21 וחצי, אשר הודה ונטל אחריות על מעשיו והביע חרטה כנה. נוכח נסיבות חייו הלא קלות, ונוכח טיב העבירות שאינן נמצאות ברף הגבוה של המעשים ובשים לב לתקופת המאסר הכוללת אשר בה ישא הנאשם, אשר טרם נשא בעברו בעונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, סבורני כי יש להפעיל את המאסרים על תנאי בחלקם בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שיוטל עליו בגין תיק זה. כמו כן סבורני כי יש מקום לחפוף באופן חלקי את יתרת ימי המאסר שנותרו מהפקעת עבודות השירות לעונש המאסר בפועל שיוטל בתיק זה לצד עונשים נלווים אשר יהיה בהם כדי לאזן כראוי את שיקולי הענישה (ראו ע"פ 1875/14 אורן נ' מדינת ישראל (13.5.15)).

סוף דבר

26. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**
- א. **3 חודשי מאסר בפועל** שמנינם החל מיום מעצרו 16.3.15.
- ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים מת"פ (נוער רמ') 50470-06-11 **מדינת ישראל נ' אבודרם** (29.9.13) אשר יופעל כולו במצטבר לעונש המאסר שהוטל בתיק זה.
- ג. הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים מת"פ (רמ') 42502-09-12 **מדינת ישראל נ' אבודרם** (15.12.14) אשר יופעל בחופף לעונש המאסר על תנאי מת"פ (נוער רמ') 50470-06-11 **מדינת ישראל נ' אבודרם** (29.9.13).
- ד. 161 ימי מאסר בגין הפקעת עבודות השירות באופן שירוצה חודשיים וחצי במצטבר לעונש בתיק זה והשאר בחופף.
- סה"כ ירצה הנאשם עונש מאסר בן 11 חודשים וחצי החל מיום מעצרו 16.3.15, כולל בגין הפקעת עבודות השירות.**
- ה. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות פיזית נגד אדם.
- ו. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת איומים, עבירת הפרעת שוטר במילוי תפקידו או העלבת עובד ציבור.
- ז. פיצוי בסך 750 ₪ למתלונן באישום הראשון. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.10.15. ויועבר למתלונן על פי פרטים שתעביר המאשימה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט סיוון תשע"ה, 16 יוני 2015, בנוכחות הצדדים.